

[Blilgrav-Nielsen]

Det Radikale Venstre meget tilfreds med, at også dette emne har en god plads i statsministerens redegørelse.

Det er FN, der er sat i fokus nu, og derfor er det vigtigt, at vi tager en fri og åben debat om, hvordan vi kan styrke FN. Jeg er ikke i tvivl om, at der er stor enighed om målet. For Det Radikale Venstre er det afgørende, at Sikkerhedsrådet bliver omdannet og får et indhold, der svarer til nutidens krav.

Det er også afgørende for os – det er jeg nødt til at sige, selv om det er en selvfølge og alle ved, det er en selvfølge, men nogen har alligevel rejst tvivl – at Edinburgh-aftalen og den danske folkeafstemning den 18. maj fuldt ud respekteres, naturligvis.

Det er inden for disse rammer, at vi nu frit og åbent skal diskutere, hvorledes vi kan styrke Sikkerhedsrådet og generalsekretærens stilling, hvorledes den danske regering kan lægge sig i spidsen for en tiltrængt afbureaukratisering og effektivisering af hele FN-systemet.

Det er jo afgørende for, at systemet ikke kolliderer under de store og nye opgaver, som systemet får. Det Radikale Venstre var tidligere på året gennem en for os – og jeg tror for de fleste partier – meget vanskelig, meget vigtig diskussion om at stille styrker til rådighed for FN.

Vi var ikke i tvivl, vi kom til en klar konklusion: Danmark skal være med. Også når FN anmoder om at kunne sætte styrker ind for at forebygge, at krige opstår, og for at få krige og konflikter, der er i gang, stoppet. Det er en dobbelt opgave, som er ny – også ny for os at tage stilling til – men vi har altid været bevidste om, at dette var nødvendigt. Det er forudset i FN-grundlaget, og Det Radikale Venstre har forudset det i sit sikkerhedspolitiske program.

Vi står nu over for et nyt år, og det er jo et vigtigt år, fordi det skal sluttes med et folketingsvalg. Jeg synes, at den tale statsministeren holdt, viste, at det regeringsgrundlag, der blev skabt i sin tid, og som nu for en stor dels vedkommende i sit konkrete indhold er gennemført, nu videreudvikles af regeringen. Det er helt indlysende, at der i dette grundlag og i den åbningstale, vi nu har set, er opgaver, der rækker ud over også næste valgdag. Og for Det Radikale Venstres vedkommende er der ikke tvivl om, at linierne ligger her for det politiske arbejde, Det Radikale Venstre skal udøve også efter næste valgdag.

Merethe Due Jensen (KRF):

Det er dybt beklageligt, at vi igen skal konstatere, at arbejdsløsheden er katastrofalt stor. Den tidligere og den nuværende regering kan ikke løse arbejdsløshedsproblemet ved politiske snuptag. Det eneste, vi kan, er at skabe nogle bedre rammer for det erhvervsliv, som skal skabe flere arbejdspladser.

Kristeligt Folkeparti konstaterer med tilfredshed, at regeringen klart erkender, at det altså ikke nytter at løse arbejdsløshedsproblemet ved blot at udvide den offentlige sektor.

Nye arbejdspladser skabes primært i den private sektor. Derfor skal der fra Kristeligt Folkeparti lyde en opfordring til regeringen om for alvor at tage fat på de mange områder, den erhvervspolitiske redegørelse fokuserede på.

Det er helt nødvendigt at tænke visionært og bryde med nogle af de holdninger og traditioner, som kan virke paralyserende i stedet for at sætte skub i en dynamisk proces. Jeg siger ikke, at vi skal acceptere, at vi har 350.000 arbejdsløse, men jeg tror, at vi realistisk set må acceptere, at vi ikke kan opnå fuld beskæftigelse inden for en overskuelig periode.

Det er derfor vigtigt, som arbejdsmarkedsreformen også lægger op til, at der sker en rotation på arbejdsmarkedet, således at det ikke er de samme mennesker, der er ledige hele tiden.

Kristeligt Folkeparti vil fortsat arbejde på, at der gives mulighed for variable og fleksible arbejdstider og dermed valgmuligheder for den enkelte. Det giver plads til flere på arbejdsmarkedet.

Vi bør også se på, hvilke muligheder vi har for at fastholde velfærdssamfundet, til trods for at en stor del af os ikke skal regne med at få et lønnet job, fra vi er færdige med en uddannelse, til vi skal pensioneres.

Det fremsatte finanslovsforslag viser med al tydelighed, at finansieringen af velfærdsstaten Danmark med et underskud på næsten 56 mia. kr. ikke kan fortsætte i det uendelige. Der må allerede nu tænkes i nye baner, og det er mit indtryk, at regeringen også er villig til dette. Alene forslaget om at sætte skub i den private service er et tydeligt tegn på vilje til forandring, til at bryde med traditionelle fordomme.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sende det signal til regeringen, at Kristeligt Folkeparti hele tiden vil påse, at den økonomiske ud-